

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudkyní JUDr. Věrou Šimůnkovou ve věci

žalobce: **A. A.**, narozen dne X
státní příslušník Irácké republiky,
toho času v X

proti
žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Středočeského kraje,**
sídlem Masarykova 884, 288 02 Nymburk

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 10. 2022, č. j. KRPS-243189-39/ČJ-2022-010025,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podanou prostřednictvím žalované ve smyslu § 172 odst. 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) a doručenou soudu dne 4. 11. 2022 domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž byl podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců zajištěn za účelem správního vyhoštění. Doba zajištění žalobce byla podle § 124

odst. 3 zákona o pobytu cizinců stanovena na 90 dnů od okamžiku omezení osobní svobody.

Obsah žaloby a vyjádření k žalobě

2. Žalobce namítá, že žalovaná nedostatečně zdůvodnila stanovení celkové doby zajištění v délce 90 dnů. Žalovaná měla v napadeném rozhodnutí uvést, jaké dílčí kroky bude třeba ve stanovené době učinit. Dále měla specifikovat i časovou náročnost jednotlivých kroků. Žalobce svou argumentaci podporuje odkazem na závěry rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 13. 8. 2021, č. j. 41 A 21/2021 – 32. Žalovaná však paušálně uvedla pouze obecné kroky stanovené dle zákona o pobytu cizinců bez bližšího časového odůvodnění. Žalovaná byla povinna individualizovat a upřesnit svůj odhad k provedení dílčích úkonů dle zkušeností se správním vyhoštěním do Iráku. Pokud žalovaná nedokáže takový odhad učinit, je namíste z opatrnosti stanovit kratší dobu zajištění. Z tohoto důvodu žalobce navrhuje, aby soud napadené rozhodnutí zrušil.
3. Žalovaná ve vyjádření k žalobě nejprve zrekapitulovala skutkové okolnosti předmětné věci. Následně k uplatněné žalobní námitce podotkla, že v napadeném rozhodnutí podrobně uvedla důvody zajištění s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění. Žalovaná je povinna nejprve podat žádost o zpětvzetí žalobce prostřednictvím Ředitelství služby cizinecké policie, zajistit konzulární pohovor s žalobcem, ověřit jeho totožnost skrze velvyslanectví v Iráku, obstarat náhradní cestovní doklad a letenky či vyjednat průvoz žalobce přes jiné členské státy Evropské unie. Žalovaná není schopna přesně určit, jakou dobu si vyžádá ověření totožnosti žalobce v Iráku. V obdobných případech žalovaná zajišťuje cizince na dobu 90 dnů, neboť výše zmíněné procesy trvají několik měsíců (v případě Iráku minimálně 3 měsíce). Ředitelství služby cizinecké policie intenzivně spolupracuje s velvyslanectvím domovského státu cizince, nicméně predikovat časovou náročnost jednotlivých dílčích úkonů nelze. Ze správní činnosti však plyne, že v případě navrácení státních příslušníků do Iráku je nutno počítat s dobou zajištění minimálně 3 měsíce. V projednávaném případě je žalovaná přesvědčena, že postupovala opatrně vzhledem k realizaci nutných kroků. Jakmile se žalované podaří ověřit totožnost žalobce a dojde k vystavení náhradního cestovního dokladu, bude zajištění bezodkladně ukončeno podle § 127 zákona o pobytu cizinců. S ohledem na shora uvedené žalovaná navrhla žalobu zamítnout.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

4. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas (napadené rozhodnutí bylo žalobci oznámeno dne 11. 10. 2022), osobou k tomu oprávněnou a že splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán, a vycházel ze skutkového a právního stavu v době jeho vydání (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.). Nicméně s ohledem na recentní rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 8. 11. 2022 ve spojených věcech sp. zn. C-704/20 a C-39/21 by soud musel zohlednit z moci úřední i vady týkající se nesplnění podmínek zákonnosti zajištění. Soud však konstatuje, že takové vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, neshledal.

5. S ohledem na skutečnost, že žádný z účastníků nepožádal o nařízení jednání a soud nepovažuje nařízení jednání za nezbytné, rozhodl o žalobě bez jednání (§ 172 odst. 5 zákona o pobytu cizinců).

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

6. Ze správního spisu vyplývá, že žalobce byl dne 29. 9. 2022 zajištěn podle § 27 odst. 1 písm. d) zákona č. 273/2008 Sb. o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, neboť byl důvod se domnívat, že žalobce neoprávněně vstoupil na území České republiky (dále jen „ČR“) nebo zde neoprávněně pobývá. Téhož dne bylo zjištěno, že žalobce přicestoval na území ČR bez platného cestovního dokladu či povolení k pobytu. Porovnáním otisků v systému AFIS byl zjištěn shodný záznam č. 374001191506 zaevidovaný Migračním pointem Břeclav. Shoda byla zjištěna i v systému EURODAC se záznamem č. DE1151228JEN00998 s místem registrace Hermsdorf ze dne 28. 12. 2015.
7. Dne 30. 9. 2022 byl s žalobcem za přítomnosti tlumočníka do arabského jazyka sepsán protokol o podání vysvětlení. Žalobce vypověděl, že pochází z Bagdádu v Iráku. Jeho manželka a dcera spolu žijí v Německu. Dne 18. 8. 2022 žalobce odcestoval z Iráku do Istanbulu. Cestoval společně s bratrem a třemi přáteli. S pomocí převaděče se jim podařilo přijet do Řecka a následná cesta na sever země jej stála 1 500 EUR. Poté se dostali až k maďarským hranicím, které se několikrát marně pokoušeli překonat. To se povedlo až díky převaděči, kterému žalobce zaplatil 2 300 EUR. Přes Maďarsko je převezl ruský mluvící muž dodávkou až do ČR, kde byl žalobce při zastávce zajištěn policií. Žalobce dále odpovídal na položené otázky.
8. Téhož dne vydala žalovaná rozhodnutí č. j. KRPS-243189-17/Čj-2022-010025, kterým žalobce zajistila podle § 129 odst. 1 ve spojení s § 129 odst. 3 a 4 zákona o pobytu cizinců za účelem jeho předání do státu vázaného přímo použitelným právním předpisem Evropské unie [Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. 6. 2013 (dále jen „Dublinské nařízení“)], konkrétně do Německa, neboť byla zjištěna shoda daktyloskopické karty žalobce s daktyloskopickou kartou č. DE1151228JEN00998 s místem registrace v Německu (Hermsdorf).
9. Žalobce byl předán do zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty dne 1. 10. 2022.
10. Ministerstvo vnitra informovalo žalovanou, že byl v případě žalobce zahájen postup podle Dublinského nařízení za účelem jeho přijetí zpět do Německa. Řízení podle Dublinského nařízení však bylo ukončeno, jelikož Německo není odpovědným státem ve smyslu zmíněného nařízení, protože žalobce opustil území Evropské unie na více jak 3 měsíce.
11. Žalovaná zahájila s žalobcem správní řízení o jeho správním vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. b) bodů 3 a 4 zákona o pobytu cizinců. Žalobce byl v zahájeném správním řízení vyslechnut. Během výslechu zopakoval a částečně rozvinul některé skutečnosti uvedené při podání vysvětlení (viz výše).
1. Následně žalovaná vydala napadené rozhodnutí, kterým žalobce zajistila za účelem správního vyhoštění. Dospěla k závěru, že vzhledem k jednání samotného žalobce, který na území ČR přicestoval nelegálně (ukrytý v dodávce) a který do protokolu uvedl, že cílem jeho cesty je Německo, existuje reálné nebezpečí, že žalobce bude mařit výkon rozhodnutí o správním vyhoštění a že se bude nekontrolovaně dále pohybovat mezi

jednotlivými členskými státy Evropské unie. Žalovaná z důvodů uvedených v napadeném rozhodnutí shledala, že v případě žalobce nelze uložit zvláštní opatření. K délce stanovené doby zajištění žalovaná uvedla, že v této době bude zjišťovat a ověřovat totožnost cizince, jelikož má důvodné pochybnosti o jeho totožnosti a státní příslušnosti. Žalobce totiž nijak nedoložil, že je občanem Iráku. Proces ověření totožnosti, vydání náhradního cestovního dokladu a jeho doručení nelze časově přesně predikovat. Tyto kroky žalovaná realizuje ve spolupráci s Ředitelstvím služby cizinecké policie a zastupitelským úřadem domovského státu žalobce sídlícím v ČR. Nelze ani předvídat potřebnou dobu pro ověření totožnosti zastupitelským úřadem v Iráku. V posledním obdobném případě trval běh těchto úkonů dva a půl měsíce. Žalovaná dále přihlédla k době nutné k zabezpečení přepravních dokladů nejen pro žalobce, ale i policejní doprovod. Pro policisty je totiž třeba opatřit víza pro vstup na území cílového státu. Tento proces si vyžádá minimálně 14 dnů. Z těchto důvodů je žalovaná přesvědčená, že stanovená doba trvání zajištění v délce 90 dnů je přiměřená. Závěrem se žalovaná zabývala i tím, zdali bude možné rozhodnutí o správním vyhoštění vydat s ohledem na dopady takového rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce.

2. Rozhodnutím žalované ze dne 13. 10. 2022, č. j. KRPS-243189-50/ČJ-2022-010025-ZZC, bylo žalobci uloženo správní vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 3 a 4 zákona o pobytu cizinců. Doba, po kterou nelze žalobci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, byla stanovena v délce 2 roky. Proti tomuto rozhodnutí se žalobce odvolal.

Posouzení žalobních bodů

3. Soud úvodem podotýká, že žalobce v podané žalobě napadá pouze nedostatečné odůvodnění stanovené doby zajištění. Jiné žalobní body neuplatnil. Zjevně tak nenapadá například nesplnění podmínek pro vydání napadeného rozhodnutí. Jelikož soud jiné vady, ke kterým by musel přihlédnout z moci úřední, jak uvedl výše, neshledal, vypořádal se v odůvodnění toliko s uplatněnou žalobní námitkou.
4. Podle § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců platí, že „[p]olicie v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění. Při stanovení doby trvání zajištění je policie povinna zohlednit případy nezletilých cizinců bez doprovodu a rodin či jiných osob s dětmi. Je-li to nezbytné k pokračování přípravy výkonu správního vyhoštění, je policie oprávněna dobu trvání zajištění prodloužit, a to i opakovaně. V řízení o prodloužení doby trvání zajištění cizince za účelem správního vyhoštění je vydání rozhodnutí prvním úkonem v řízení. Odvolání, obnova řízení ani přezkumné řízení nejsou přípustné.“
5. Z citovaného ustanovení vyplývá, že žalovaná při stanovení doby trvání zajištění rozhoduje na základě správního uvážení. Přitom musí přihlížet k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění. Při přezkumu správního uvážení správního orgánu přitom soud přezkoumává, zdali žalovaná nepřekročila zákonem stanovené meze správního uvážení či jej nezneužila (§ 78 odst. 1 *in fine* s. ř. s.). Žalovaná je proto povinna svou úvahu dostatečným a přezkoumatelným způsobem odůvodnit.
6. Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) v rozsudku ze dne 19. 10. 2011, č. j. 1 As 93/2011 - 79, v bodě 22, konkretizoval základní požadavky na odůvodnění doby trvání zajištění následovně: „Správní orgán musí v odůvodnění vedlejšího ustanovení výroku rozhodnutí

o zajištění, jímž se stanoví doba jeho trvání, uvést, jaké všechny úkony bude pravděpodobně nezbytné provést k přípravě realizace správního vyhoštění konkrétní osoby. Dále lze nepochybně požadovat, aby správní orgán kvalifikovaně na základě svých zkušeností upřesnil v odůvodnění rozhodnutí svůj odhad, jak dlouho zabere provedení každého ze specifikovaných úkonů (např. obvyklá doba komunikace se zastupitelským úřadem země původu cizince, doba potřebná pro poskytnutí právní pomoci ze strany země původu). Správní orgán musí posuzovat uvedené otázky přísně individuálně, nikoliv paušálním odhadem. Pouze v případě, kdy jsou shora uvedené úvahy obsaženy ve správním rozhodnutí a dle své povahy mají oporu ve správním spisu, mohou se soudy ve správním soudnictví ujmout své přezkumné činnosti a posoudit, zda správní orgán nepřekročil meze správního uvážení či ho nezneužil (§ 78 odst. 1 in fine s. ř. s.).“ Na tyto závěry navázala judikatura NSS v mnoha dalších případech a soud nemá důvod se od nich jakkoliv odchylovat (srov. usnesení NSS ze dne 29. 6. 2022, č. j. 2 Azs 306/2021 – 27, a judikaturu v něm uvedenou).

7. Při přezkumu napadeného rozhodnutí soud dospěl k závěru, že žalovaná vytyčeným požadavkům na odůvodnění délky doby trvání zajištění žalobce dostala. Žalovaná nejprve vypočetla kroky, které bude nutné učinit k realizaci správního vyhoštění. Žalobce nedoložil žádný doklad totožnosti ani cestovní doklad. Žalovaná proto nabyla důvodných pochybností o jeho totožnosti a občanství. Z toho důvodu uvedla, že nejprve musí zjistit a ověřit totožnost žalobce. Následně je žalobci třeba opatřit náhradní cestovní doklad a zajistit jeho doručení. Zároveň zohlednila i fakt, že je nutné opatřit víza pro vstup na území cílového státu i pro policejní doprovod.
8. Následně žalovaná vyjádřila i svůj odhad, jak dlouho zabere provedení jednotlivých kroků. Byť uvedla, že nelze přesně časově predikovat, v jaké době se podaří zjistit a ověřit totožnost žalobce a zajistit náhradní cestovní doklad u zastupitelského úřadu v Iráku, vyšla ze svých předchozích zkušeností (správní praxe) v posledním obdobném případě, kdy provedení těchto úkonů si vyžádalo 2,5 měsíce. Soud hodnotí tuto úvahu jako pochopitelnou a plně v souladu s judikaturou NSS, která vyžaduje, aby časový odhad žalovaná učinila na základě svých zkušeností. Je proto přijatelné, pokud žalovaná potřebnou dobu k uskutečnění vyjmenovaných kroků odhadla v návaznosti na její zkušenosti v obdobném případě. Žalobce v žalobě nenamítá, že by proces realizace správního vyhoštění státních příslušníků Iráku probíhal rychleji či v jiných časových intervalech. Současně soud bere v potaz i tu skutečnost, že realizace dílčích úkonů vyžaduje součinnost s dalšími správními orgány a zastupitelskými úřady. Žalovaná nemá proces ověřování totožnosti žalobce zcela ve svých rukou a nelze na ní striktně vyžadovat, aby činila přesné časové predikce ve vztahu k činnosti úřadů v zahraničí, zde konkrétně v Iráku. Zároveň je však žalovaná povinna uvést svůj časový odhad pro realizaci nutných kroků. I tento požadavek naplnila, když vyšla ze znalostí získaných při své předchozí úřední činnosti, neboť může důvodně předpokládat, že ve skutkově obdobném případě zabere specifikovaný postup přibližně stejný čas. Proces zajištění cestovních dokladů pro policejní doprovod poté odhadla na minimálně 14 dní. Soud konstatuje, že odůvodnění napadeného rozhodnutí v této části naplňuje požadavky výše uvedené judikatury NSS. Žalovaná specifikovala kroky, které bude nutné provést, a na základě svých zkušeností odhadla, v jaké době budou moci být přibližně realizovány. Celkovou dobu trvání zajištění stanovila v souladu s touto svojí úvahou a odhadem v délce 90 dnů, což soud považuje za odpovídající a přiměřené. Námitka žalobce proto není důvodná.

9. Soud neshledal, že by výše uvedený závěr kolidoval s rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 13. 8. 2021, č. j. 41 A 21/2021 – 32, na který odkazoval žalobce. V tam projednávaném případě zrušil Krajský soud v Brně rozhodnutí správního orgánu pro nepřezkoumatelnost, protože při stanovení 120denní doby zajištění postrádal alespoň přibližné časové vymezení jednotlivých úkonů. Současně však podotkl: „*Krajský soud ve svém rozsudku ze dne 4. 5. 2021, č. j. 41 A 12/2021- 44 uvedl, že požadavek na specifikaci budoucích kroků, které mají vést k dosažení účelu zajištění, jakož i jejich časové vymezení ve vztahu k době trvání zajištění, nelze vykládat tak že by absence časového odhadu provedení každého ze specifikovaných úkonů žalované při stanovení délky zajištění automaticky vedla k nepřezkoumatelnosti rozhodnutí pro nedostatek důvodů. Vždy je třeba přihlížet ke specifickým okolnostem každého jednotlivého případu. Krajský soud si uvědomuje, že pro žalovanou může být v některých případech obtížné odhadnout, jak dlouho budu trvat jednotlivé úkony směřující k vyhoštění cizince. Obzvláště za situace celosvětové pandemie, která přímo ovlivňuje i mezinárodní letecká spojení. V rozhodnutí o zjištění proto žalovaná může přiznat, že objektivní časový odhad jednotlivých úkonů učinit nedokáže. Šlo by totiž proti smyslu odůvodnění, pokud by žalovaná bezpodmínečně musela v rozhodnutí o zajištění učinit určitý časový odhad, který by ale vůbec neodpovídal skutečnosti. Pokud ovšem žalovaná tento odhad učinit nedokáže, je namístě z opatrnosti stanovit kratší dobu zajištění*“ (odst. 47). Ve věci žalobce žalovaná stanovila kratší dobu trvání zajištění (90 dnů) a zároveň svůj odhad pro realizaci dílčích kroků uvedla přesněji nežli správní orgán rozhodující o zajištění cizince ve věci projednávané u Krajského soudu v Brně. V nyní posuzované věci proto soud dospěl k závěru, že stanovení doby trvání zajištění cizince je přiměřené a dostatečně odůvodněné.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

10. Na základě shora uvedeného soud žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
11. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšné žalované soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť jí v řízení nevznikly žádné náklady převyšující náklady na běžnou úřední činnost. Soud proto rozhodl, že právo na náhradu nákladů řízení nemá žádný z účastníků.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha, 10. listopadu 2022

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
soudkyně